

- 6) Millä tavoin edellä mainittuja asetuksia on tulkittava siinä tapauksessa, että aiemmin tehokkaasti ja laillisesti toiminut paikallinen toimintaryhmä lakkautetaan? Miten menetellään tällaisessa tapauksessa paikallisen toimintaryhmän antamien sitoumusten ja hankkimien oikeuksien kanssa, kun otetaan erityisesti huomioon lakkautettujen [oikeus]henkilöiden määrä?
- 7) Voidaanko Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 62 artiklan 2 momenttia tulkita siten, että sellainen jäsenvaltion oikeussääntö voidaan hyväksyä ja katsoa [unionin] oikeuden mukaiseksi, jonka mukaan voittoa tavoittelemattoman yhtiön muodossa toimivan paikallisen Leander-toimintaryhmän on vuoden määräajassa muutettava toimintansa yhdistysmuotoiseksi sillä perusteella, että yhdistysmuoto on yhteisömuotona ainoa, jolla kyetään asianmukaisesti takaamaan paikallisten kumppaneiden verkottuminen, koska voimassa olevan Unkarin oikeuden mukaan yhtiön ensisijaisena päämääränä on voiton tuottaminen, eikä uusien jäsenten julkinen etsintä ja liittyminen ole mahdollista tällaisten taloudellisten intressien vuoksi?

(¹) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20.9.2005 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1698/2005 (EUVL L 277, s. 1).

(²) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 15.12.2006 annettu komission asetukset (EY) N:o 1974/2006 (EUVL L 368, s. 15).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kúria (Unkari) on esittänyt 21.1.2013 — Árpád Kásler ja Hajnalka Káslerné Rábai v. OTP Jelzálogbank Zrt.

(Asia C-26/13)

(2013/C 156/28)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Árpád Kásler ja Hajnalka Káslerné Rábai

Vastaaja: OTP Jelzálogbank Zrt.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (¹) (jäljempänä direktiivi) 4 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että

kun on kyse sellaisesta lainasta, joka on ilmaistu ulkomaan valuuttana mutta tosiasiaa maksettu kansallisessa valuutassa ja jonka kuluttaja voi maksaa takaisin ainoastaan kansallisessa valuutassa, valuuttakurssia koskeva sopimusehto, josta ei ole neuvoteltu erikseen, voi olla osa ”sopimuksen pääkohteen määrittelyä”?

Jos näin ei ole, onko direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisen ehdon perusteella katsottava, että osto- ja myyntikurssin välisestä erosta muodostuu korvaus, jonka vastaavuutta suoritettuun palveluun nähden ei voida arvioida kohtuuttomuuden toteamiseksi? Vaikuttaako tähän jotenkin se, onko luottolaitoksen ja kuluttajan välillä tosiasiallisesti toteutunut jokin valuuttakaupan toimi?

- 2) Jos direktiivin 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin voi tutkia kansallisen lainsäädännön estämättä myös mainitussa artiklassa tarkoitettujen sopimusehtojen kohtuuttoman luonteen siinä tapauksessa, että kyseisiä ehtoja ei ole laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, merkitseekö tämä viimeksi mainittu vaatimus, että sopimusehtojen sinällään on oltava kuluttajalle kieliopillisesti selkeitä ja ymmärrettäviä vai että tämän lisäksi sopimusehdon käytön taloudellisten perusteiden ja sen suhteen muihin sopimusehtoihin on myös oltava selkeitä ja ymmärrettäviä?
- 3) Onko direktiivin 6 artiklan 1 kohtaa ja unionin tuomioistuimen asiassa C-618/10, Banco Español de Crédito, antaman tuomion 73 kohtaa tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin ei voi poistaa kuluttajan hyväksi kuluttajan kanssa tehdyn lainasopimuksen yleisiin ehtoihin kuuluvan kohtuuttoman ehdon pätemättömyyttä muuttamalla kyseistä sopimusehtoa tai täydentämällä sitä, jos siinä tapauksessa, että kyseinen ehto poistetaan, sopimusta ei voida pitää voimassa jäljelle jääneiden sopimusehtojen perusteella? Onko tältä osin merkitystä sillä, että kansallisessa lainsäädännössä on säännös, joka siinä tapauksessa, että pätemätön ehto jätetään huomiotta, sääntelee kyseistä oikeudellista kysymystä?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Napoli (Italia) on esittänyt 22.2.2013 — Luigi D’Aniello ym. v. Poste Italiane SpA

(Asia C-89/13)

(2013/C 156/29)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Napoli

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Luigi D'Aniello ym.

Vastaaja: Poste Italiane SpA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sellainen kansallisen lainsäädännön säännös vastavuusperiaatteen vastainen, jossa direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾ mukaisesti säädetään sellaisen työsopimuksen, jossa on pätemätön määräaikaisuutta koskeva ehto, täytäntöönpanon laittoman keskeytyksen osalta erilaisista ja huomattavasti alhaisemmista taloudellisista seurauksista kuin yleisen siviilioikeudellisen sopimuksen, jossa on pätemätön määräaikaisuutta koskeva ehto, täytäntöönpanon laittoman keskeytyksen osalta?
- 2) Onko unionin oikeuden mukaista, että sen soveltamisalalla jonkin seuraamuksen tehokkuus tuottaa etua väärään kohteluun syyllistyneelle työnantajalle väärin kohdellun työntekijän vahingoksi siten, että prosessin ajallinen, välttämätönkin, kesto aiheuttaa työntekijälle suoraa vahinkoa työnantajan hyväksi ja että aikaisemman oikeudentilan palauttamista koskevan toimenpiteen tehokkuus vähenee suhteellisesti menettelyn keston kasvaessa, kunnes se lähes mitätöityy?
- 3) Onko Nizzassa julistetun perusoikeuskirjan 51 artiklan mukaisen unionin oikeuden soveltamisalalla perusoikeuskirjan 47 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan mukaista, että prosessin ajallinen, välttämätönkin, kesto aiheuttaa työntekijälle suoraa vahinkoa työnantajan hyväksi ja että aikaisemman oikeudentilan palauttamista koskevan toimenpiteen tehokkuus vähenee suhteellisesti menettelyn keston kasvaessa, kunnes se lähes mitätöityy?
- 4) Kun otetaan huomioon direktiivin 2000/78/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2006/54/EY⁽³⁾ 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa esitetyt selitykset, sisältävätkö direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevassa 4 lausekkeessa tarkoitettujen työehtojen käsitteeseen myös laittoman työsuhteen päättämisen seuraukset?
- 5) Siinä tapauksessa, että edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko 4 lausekkeen mukaan perusteltua, että kansallisessa lainsäädännössä normaalisti säädettyt seuraamukset poikkeavat toisistaan toistaiseksi voimassa olevan ja määräaikaisen työsuhteen laittoman päättämisen osalta?
- 6) Onko unionin oikeuden yleisiä periaatteita, oikeusvarmuuden periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta, asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta, tehokkaan oikeussuojan periaatetta, oikeutta saada asiansa käsitellyksi riippumattomassa tuomioistuimessa, ja yleisemminkin oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, jotka taataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa (sellaisena kuin se on muutettuna Lissabonin sopimuksen 1.8 artiklalla ja johon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 46 artiklassa viitataan) — yhdessä Roomassa

4.11.1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen 6 artiklan määräysten ja Nizzassa 7.12.2000 julistetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan 46 ja 47 artiklan ja 52 artiklan 3 kohdan kanssa, sellaisina kuin ne on otettu Lissabonin sopimukseen, tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että Italian valtio säätää kohtuullisen pitkän ajan kuluttua (9 vuotta) lain nro 183/10 32 §:n 7 momentin kaltaisen säännöksen, joka muuttaa vireillä olevien oikeudenkäyntien seurauksia aiheuttaen työntekijälle suoraa vahinkoa työnantajan hyväksi ja jonka vuoksi aikaisemman oikeudentilan palauttamista koskevan toimenpiteen tehokkuus vähenee suhteessa menettelyn keston, kunnes se lähes mitätöityy?

- 7) Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin ei katso edellä mainittujen periaatteiden olevan Euroopan unionin perusperiaatteita niiden horisontaalisen ja yleisen soveltamista varten ja siten katsoo lain nro 183/10 32 §:n 5–7 momentin kaltaisen säännöksen voivan olla ainoastaan direktiivissä 1999/70/EY ja Nizzan perusoikeuskirjan mukaisten velvollisuuksien vastainen, onko vastaajan kaltaista yhtiötä pidettävä unionin oikeuden, erityisesti direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan 4 lausekkeen ja Nizzan sopimuksen, välittömän vertikaalisen soveltamisen kannalta valtion laitokseksi?
- 8) Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin vastaa myöntävästi kysymyksiin 1, 2, 3 tai 4, salliiko lojaalin yhteistyön periaate Euroopan unionin perustavana periaatteena lain nro 92/12 1 §:n 13 momentissa olevan tulkintasäännöksen, joka estää niiden periaatteiden soveltamisen, jotka seuraavat 1–4 kysymykseen annetuista vastauksista?

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43).

⁽²⁾ Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevasta yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16).

⁽³⁾ Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (uudelleenlaadittu toisinto) 5.7.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY (EUVL L 204, s. 23).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Saksa) on esittänyt 28.2.2013 — U v. Stadt Karlsruhe

(Asia C-101/13)

(2013/C 156/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg